

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

NA SVETKOVINU UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE Subota, 15. kolovoz

2020. [\[Multimedia\]](#)

Bogu dati prvo mjesto u životu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Kad je čovjek prvi put kročio na Mjesec, izgovorena je rečenica koja je postala veoma poznata: „Ovo je mali korak za čovjeka, ali veliki za čovječanstvo“. Naime, čovjek je dosegao povijesnu prekretnicu. Ali danas, na svetkovinu Uznesenja Marijina na nebo, slavimo beskrajno veće dostignuće. Majka je Božja stupila nogom na nebo i to ne samo duhom, nego i tijelom, čitavim svojim bićem. Ovaj korak male Djevice iz Nazareta bio je veliki skok naprijed ljudskog roda. Kakve li koristi od čovjekova odlaska na Mjesec ako na Zemlji ne živimo kao braća! Ali to što jedan od nas prebiva na Nebu tijelom daje nam nadu: shvaćamo da smo dragocjeni, da nam je dano uskrsnuti. Bog neće dopustiti da naše tijelo nestane u ništavilu. S Bogom ništa neće biti izgubljeno! U Mariji je cilj postignut i pred očima imamo razlog svojega putovanja ovom zemljom: ne zato da se dokopamo ovozemaljskih stvari, koje nestaju, nego da osvojimo nebesku domovinu, koja traje zauvijek. A Majka Božja je zvijezda koja upravlja naše korake pravim putem. Ona je tim putem prva prošla. Ona, kako podučava Koncil, „sjaji kao znak sigurne nade i utjehe za Božji narod na putu“ (*Lumen gentium*, 68).

Što nam savjetuje naša majka? U današnjem Evanđelju prvo što kaže jest: „Veliča duša moja Gospodina“ (*Lk* 1, 46). Mi, navikli slušati te riječi, možda više ne pridajemo pažnju njihovu značenju. Veličati doslovno znači „učiniti velikim“, *uzdići*. Marija „uzdiže Gospodina“: ne probleme koji joj u tom trenutku zasigurno nisu nedostajali, već Gospodina. Koliko puta, međutim, dopuštamo da nas svladaju teškoće i obuzmu strahovi! Kod Marije to nije slučaj, jer kod nje *Bog je nešto najveće*. Otud *Magnificat*, otud radost: ne izočnost problema koji će se prije ili kasnije javiti, nego radost koja izvire iz prisutnosti Boga koji nam pomaže, koji nam je blizu. Jer Bog je velik i, nadasve, Bog gleda malene. Na nas je slab u svojoj ljubavi: Bog gleda i voli malene.

Marija priznaje sebe malenom i veliča „velika... djela“ (r. 49) koja joj je Gospodin učinio. Koja su to djela? To je ponajprije neočekivani dar života: Marija je djevica, a ostala je trudna; jednako tako i Elizabeta, koja je bila stara, čeka dijete. Gospodin čini čuda s malenima, s onima koji ne vjeruju da su veliki, ali daju veliki prostor Bogu u životu. On iskazuje svoje milosrđe onima koji mu vjeruju i uzvisuje ponizne. Marija uzdiže Bogu hvalu zbog toga.

A mi – možemo se za pitati – sjetimo li se uzdići hvalu Bogu? Zahvaljujemo li mu na velikim stvarima koje čini za nas? Za svaki dan koji nam daje, jer nas ljubi i uvijek nam oprašta, poradi svoje nježnosti? Jesmo li mu, usto, zahvalni zato što nam je dao svoju Majku, zbog braće i sestara koje nam stavlja na put, zato što nam je Nebo otvorio? Zahvaljujemo li Bogu, veličamo li Boga zbog tih stvari? Ako zaboravimo dobro, srce nam biva manjim. Ali ako se poput Marije spominjemo velikih stvari koje čini Gospodin, ako ga veličamo barem jednom dnevno, tada činimo veliki korak naprijed. Jednom dnevno možemo reći: „Veličam Gospodina“; „Bilo Gospodinovo ime blagoslovljeno“: to je mala hvalbena molitva. To znači veličati Boga. Srce će ovom malom molitvom postati većim, radost će se umnožiti. Zamolimo Majku Božju, Vrata nebeska, da nam udijeli milost da svaki dan započinjemo uzdižući svoj pogled prema nebu, prema Bogu, da mu kažemo: „Hvala!“, kako maleni kažu velikima.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Djevica Marija koju danas promatramo u nebeskoj slavi je „Majka nade“. Nedavno je taj zaziv uvršten u lauretanske litanije. Zamolimo njezin zagovor za sve situacije u svijetu koje najviše žude za nadom: nadom u mir, pravdu, nadom u život dostojan čovjeka. Danas posebno želim moliti za žitelje sjevera Nigerije koji su žrtve nasilja i terorističkih napada.

S posebnom zebnjom pratim mukotrpane pregovore o pitanju Nila između Egipta, Etiopije i Sudana. Pozivam sve uključene strane da nastave kročiti putom dijaloga, tako da „Vječna rijeka“ i dalje bude limfom života koja ujedinjuje, a ne dijeli, koja neprestance jača prijateljstvo, blagostanje, bratstvo, a nikada neprijateljstvo, nerazumijevanje ili sukob. Neka dijalog, draga braćo iz Egipta, Etiopije i Sudana, neka dijalog bude vaš jedini izbor, za dobro vaših dragih naroda i čitavoga svijeta.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz raznih zemalja: obitelji, članove župnih skupina, udruga. Posebno pozdravljam mlade iz Katoličke akcije Sveti Jeronim iz Trsta.

Želim ugodan blagdan Uznesenja svima ovdje prisutnima, onima koji su na godišnjem odmoru kao i onima koji nemaju tu mogućnost, posebno bolesnima, usamljenima i onima koji su zaduženi osigurati osnovne službe u zajednici.

Lijepa je gesta danas poći u neko od svetište i pokloniti se Majci Božjoj. Rimljani i oni koji se nalaze u Rimu mogli bi poći u Baziliku Svete Marije Velike (Santa Maria Maggiore) pomoliti pred slikom *Salus Populi Romani*. Svima želim sretan ovaj blagdan! I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i vidimo se sutra!